

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžik/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1012201683
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1012201683.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: Aliancia Fair-play, občianske združenie, Smrečianska 21, 811 05 Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Vladimír Šárník, advokát, Národného oslobodenia 25, 900 27 Bernolákovo, proti žalovanému ako sťažovateľovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia zo dňa 17.07.2012, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 302/2012-76 zo dňa 08.11.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S 302/2012-89 zo dňa 27.03.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 302/2012-76 zo dňa 08.11.2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 302/2012-89 zo dňa 27.03.2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol tak, že napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného o rozklade zo dňa 02.07.2012 proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Ďalej uložil povinnej osobe sprístupniť požadovanú informáciu - protokol o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010, č. p. SKIS-OK-OKŠS-190-13/2010 podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“ alebo „zákon o slobode informácií“) v platnom znení v lehote 10 dní.

3. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania.

4. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že si vyžiadal od žalovaného protokol o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010, č. p. SKIS-OK-OKŠS-190-13/2010 a oboznámil sa s jeho obsahom. Tento je súčasťou súdneho spisu.

5. Po oboznámení sa s obsahom predmetného protokolu správny súd skonštatoval, že neobsahuje také informácie, ktoré by v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií nemohol žalovaný sprístupniť.

6. Protokol o výsledku kontroly okrem iného má obsahovať predmet kontroly, kontrolované obdobie, preukázané kontrolné zistenia. Jedným z cieľov vnútornej kontroly vykonávanej orgánmi verejnej moci je i zistenie porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov prípadne interných predpisov kontrolovanými subjektmi ako i prijatie účinných opatrení na ich odstránenie a zabezpečenie efektívneho plnenia úloh orgánu verejnej správy. K jeho naplneniu nepochybne prispieva určitý stupeň informovania verejnosti o výsledkoch kontrolných zistení, ktorý je regulovaný i zákonom o slobode informácií.

7. Krajský súd uviedol, že v danej veci je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií, upravujúceho obmedzenie sprístupnenia informácií týkajúcich sa výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov, avšak s explicitne vyjadrenou výnimkou tohto obmedzenia a síce poskytovania informácie o výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru za predpokladu, že ich sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Výňatie výsledkov kontroly zo zákazu poskytovania informácií korešponduje i so zákonnou úpravou najvyššej ochrany informácií, ochrany utajovaných skutočností podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 215/2004 Z. z.“ alebo „zákon o ochrane utajovaných skutočností“, podľa ktorého utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci, ktoré sú vyňaté z utajovania za dodržanie postupu podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností.

8. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánu verejnej moci.

9. Z protokolu o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010 podľa názoru správneho súdu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by mali obmedziť jeho sprístupnenie v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

10. Obsah protokolu, podľa názoru krajského súdu, neobsahoval informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu, orgánu činného v trestnom konaní, ani rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku, a preto nebol dôvod nesprístupniť uvedený protokol. Kontrola bola zameraná na úkony vykonané útvarmi Policajného zboru.

11. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy nesprávne právne posúdili danú vec v zmysle ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Požadovaná informácia bola takého charakteru, že bolo možné postupovať podľa ust. § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií, a preto súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012 ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zo dňa 04.06.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak má žalobca vo veci celkom alebo z časti úspech. Keďže žalobca mal vo veci úspech súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

13. Krajský súd danú vec rozhodol podľa zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku, podľa prechodného a záverečného ust. 491 ods. 1 SSP.

II.

Kasačná sťažnosť

14. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) dňa 21.12.2016 kasačnú sťažnosť.

15. Dôvodil tým, že krajský súd v danej veci rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a ďalej skutočnosťou, že podľa jeho názoru krajský súd v napadnutom rozsudku neaplikoval a nepoukázal na ust. § 11 ods. 2 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov, ktorý taxatívne vymenúva povinnosti pracovníkov kontroly v súvislosti s výkonom kontroly.

16. Podľa ust. § 11 ods. 2 písm. j) citovaného zákona sú pracovníci kontroly v súvislosti s výkonom kontroly povinní odovzdať vedúcemu kontrolovaného subjektu protokol o výsledku kontroly, priebežný protokol, dodatok k protokolu a zápisnicu o prerokovaní protokolu alebo záznam o kontrole. Táto zákonná úprava neumožňuje pracovníkom kontroly odovzdať inému ako zákonom určenému subjektu protokol o výsledku kontroly, resp. tento zverejňovať.

17. Pokiaľ ide o právny názor Krajského súdu v Bratislave, že z protokolu o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010 nevyplývajú skutočnosti, ktoré by mali obmedziť jeho sprístupnenie v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a že protokol neobsahuje informácie, týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu, orgánu činného v trestnom konaní a rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dieľu Trestného poriadku, a preto nebol dôvod nesprístupniť uvedený protokol, sťažovateľ zdôraznil, že pracovníci kontroly ako štátny orgán sú viazaní predovšetkým Ústavou SR, a to čl. 2 ods. 2, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Povinnosť štátneho orgánu konať iba na základe ústavy nie je možné zamieňať s právom každého konať, čo nie je zákonom zakázané, ktoré je upravené v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR.

18. Žalobca žiadal o sprístupnenie fotokópie protokolu o výsledku kontroly zo dňa 20.10.2010, čo však podľa názoru sťažovateľa prekračuje rámec zákona o slobode informácií. Pokiaľ ide o zákonom č. 10/1996 Z. z. stanovený subjekt, ktorému sa odovzdáva protokol o výsledku kontroly /§ 11 ods. 2 písm. j) zákona č. 10/1996 Z. z./, neumožňuje odovzdať protokol o výsledku kontroly inej osobe ako vedúcemu kontrolovaného subjektu, ktorým v danej veci žalobca nebol.

19. Sťažovateľ ďalej v kasačnej sťažnosti poukázal na nesúlad medzi prvým výrokom rozsudku, kde je uvedené, že súd zrušuje napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného o rozklade zo dňa 02.07.2012 proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 a odôvodnením rozsudku, kde súd uvádza, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012 ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zo dňa 04.06.2012.

20. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie.

21. Žalobca sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP,

bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

23. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

24. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 302/2012-76 zo dňa 08.11.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 5S 302/2012-89 zo dňa 27.03.2018, ktorým Krajský súd v Bratislave opravil podľa ust. § 143 SSP písarsku chybu v rozsudku tak, že prvý bod výroku predmetného rozsudku znie: „napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2011 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 zrušuje podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie“.

25. Predmetným rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2011 a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 zo dňa 04.06.2012 zrušil a konštatoval, že vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií, upravujúceho obmedzenie sprístupnenia informácií týkajúcich sa výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov, avšak s explicitne vyjadrenou výnimkou tohto obmedzenia, a síce poskytovania informácie o výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru za predpokladu, že ich sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy. Výňatie výsledkov kontroly zo zákazu poskytovania informácií korešponduje aj so zákonnou úpravou najvyššej ochrany informácií, ochrany utajovaných skutočností podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane utajovaných skutočností, podľa ktorého utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonomnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonomnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci, ktoré sú vyňaté z utajovania za dodržanie postupu podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností.

26. Krajský súd ďalej konštatoval, že obsah protokolu neobsahoval informácie, týkajúce sa rozhodovacej činnosti, a preto nebol dôvod ho nesprístupniť.

27. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žiadosťou zo dňa 22.03.2012 žalobca požiadal podľa ust. § 14 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám o sprístupnenie fotokópie dokumentu - protokolu, ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia F. J., ktoré inicioval minister vnútra SR.

28. Rozhodnutím zo dňa 02.04.2012, č. SKIS-002-2012/001372-004, KM-414-1615/SI-2012 žalovaný žiadosť žalobcu zamietol. Rozkladom zo dňa 04.04.2012 žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 11.05.2012, č. SLV-OLVS-56/2012 rozkladu vyhovel a prvostupňové rozhodnutie zrušil. Následne správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 04.06.2012, č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012 žiadosť žalobcu opätovne zamietol. Žalobca podal proti uvedenému rozhodnutiu rozklad, ktorý bol povinnej osobe doručený dňa 25.06.2012 a povinná osoba rozklad doručila osobitnej komisii ministra vnútra SR dňa 03.07.2012.

29. Žalobca mal za to, že lehota na rozhodnutie o rozklade márne uplynula dňa 10.07.2012, v dôsledku čoho v uvedený deň vznikla fikcia rozhodnutia o zamietnutí rozkladu žalobcu, a preto druhostupňové fiktívne rozhodnutie žalovaného napadol žalobca žalobou, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 294/2012. Po vzniku fikcie druhostupňového rozhodnutia žalovaný rozhodnutím zo dňa 17.07.2012, č. LV-OLVS-76/2012 zamietol rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. O konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S 294/2012 o fiktívnom druhostupňovom rozhodnutí žalovaného súd rozhodol tak, že konanie zastavil.

30. Žalovaný v rozkladovom konaní vydal rozhodnutie dňa 17.07.2012, č. SLV-OLVS-76/2012, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 04.06.2012, č. SKIS-002-2012/001372-012, KM-414-1615/SI-2012.

31. Keďže žalobca nesúhlasil s uvedeným rozhodnutím podal v zákonnej lehote na Krajský súd Bratislava žalobu dňa 14.09.2012, v ktorej žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-76/2012 zo dňa 17.07.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

32. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 27.05.2014 rozhodol vo veci tak, že žalobu žalobcu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 19.01.2016 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 302/2012-45 zo dňa 27.05.2014 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, aby súd prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti administratívneho rozhodnutia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu na základe obsahu predmetného protokolu o výsledku vnútornej kontroly preveril, či nebolo možné postupom podľa § 16 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám po dohode so žalobcom informáciu o výsledku vnútornej kontroly sprístupniť iným spôsobom na zachovanie ochrany informácií nepodliehajúcich sprístupneniu.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

33. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

34. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

35. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

36. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

37. Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

38. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

39. Podľa § 8 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

40. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

41. Podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom Verejnej moci podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

42. Podľa § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

43. Podľa § 16 ods. 10 zákona o slobode informácií povinná osoba pritom urobí oparenia, aby nazretím do dokumentácie neboli porušené povinnosti podľa § 8 až 12.

44. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o kontrole v štátnej správe“) orgány kontroly v rámci vnútornej kontroly a v rozsahu svojej pôsobnosti kontrolujú najmä:

- a) plnenie úloh štátnej správy,
- b) efektívnosť a štátnej správy (§ 2a)
- c) prešetrovanie a vybavovanie petícií a prešetrovanie a vybavovanie sťažností,
- d) dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov,
- e) plnenie opatrení na nápravu zistených nedostatkov.

45. Podľa § 9 ods. 1 zákona o kontrole v štátnej správe kontrolnou činnosťou sa zisťuje:

- a) stav kontrolovaných skutočností a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, internými predpismi a s uzneseniami vlády Slovenskej republiky,
- b) príčiny a škodlivé následky nedostatkov zistených kontrolou,
- c) úroveň efektívnosti plnenia úloh štátnej správy a spôsob riadenia štátnej správy,
- d) splnenie opatrení prijatých na odstránenie zistených nedostatkov a ich účinnosť.

46. Podľa § 9 ods. 2 zákona o kontrole v štátnej správe orgány kontroly v rozsahu svojej pôsobnosti zameriavajú kontrolnú činnosť na vecnú a formálnu správnosť, na účelnosť a efektívnosť plnenia úloh.

47. Podľa § 13 ods. 7 zákona o kontrole v štátnej správe, ak sa kontrolou nezistí porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov alebo interných predpisov, vypracuje sa záznam o kontrole.

48. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 215/2004 Z. z. utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci.

49. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o ochrane utajovaných skutočností utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o nehospodárnom, neefektívnom a neúčelnom nakladaní s verejnými prostriedkami.

50. Podľa § 4 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností, ak informácia obsahuje okrem skutočností uvedených v odseku 1 aj ďalšie čiastkové informácie podliehajúce utajeniu, pôvodcom utajovanej skutočnosti urobí také opatrenie, ktoré zabráni ujme na chránených záujmoch.

51. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených

týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

52. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

53. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

54. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

55. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

56. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval nasledovne;

57. Ústava SR v čl. 26 ods. 1 zakotvuje právo na informácie, ktoré predstavuje právo na prijímanie informácií a k nemu korelujúci pozitívny záväzok štátu voči neidentifikovateľnej skupine objektov. Obsah tohto záväzku je ozrejmenej v odseku 5 citovaného článku ako povinnosť orgánov verejnej moci primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti, pričom podmienky a spôsob poskytovania informácií ustanoví zákon.

58. Obdobnú úpravu obsahuje taktiež Listina základných práv a slobôd v čl. 17 ods. 1 a ods. 5. Podľa čl. 13 ods. 2 až ods. 4 Ústavy SR medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

59. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Obmedziť základné práva a slobody možno iba na základe podmienok ustanovených ústavou, a to buď podmienok všeobecných - čl. 13 ods. 2 až 4 alebo osobitných, vzťahujúcich sa na konkrétne práva a slobody (v danom prípade čl. 26 ods. 4).

60. Cieľom zákonného obmedzenia práva na informácie o činnosti súdov, resp. orgánov činných v trestnom konaní, zamýšľaných zákonodarcom v § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, je ochrana pred neprimeraným zasahovaním do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu a orgánov činných v trestnom konaní, a tým aj verejný záujem na nestrannom a nezávislom súdnictve (čl. 124 a čl. 141 Ústavy SR), ktorý cieľ je potrebné považovať za legitímny s ohľadom na ústavne ustanovený obsah dotknutého základného práva.

61. Z hľadiska posúdenia vhodnosti tohto obmedzenia, teda či obmedzením prístupu k rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní možno vymedzený cieľ dosiahnuť, kasačný súd uvádza, že nesprístupnením informácií o prebiehajúcich konaniach pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej je v záujme zachovania nezávislosti a nestrannosti, resp. v záujme nezasahovania, neovplyvňovania orgánov činných v trestnom konaní, v podstate vylúčená verejná diskusia o prejednávanej veci, ktorou by vo veci rozhodujúce orgány činné v trestnom konaní mohli byť ovplyvnené.

62. V predmetnej veci, ktorá sa týka prístupu k informáciám podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, je spornou otázkou výkladu a následne aplikácie ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií na zverejnenie protokolu, ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby vo veci preverovaní postupu polície v prípade napadnutia F. J..

63. Právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov, či orgánov činných v trestnom konaní v priebehu konania, teda nezasahovať do procesu v jeho priebehu, a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej veci.

64. Rozhodovacou činnosťou je v širšom slove zmysle potrebné rozumieť kompetenciu orgánov činných v trestnom konaní konať a rozhodovať v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, v podstate ide o procesné pravidlá vedenia konania, resp. procesné úkony, či procesné rozhodnutia vydané v priebehu konania, ktoré sú nevyhnutné a predchádzajú samému rozhodnutiu vo veci samej.

65. Iná situácia bude v prípade vydania rozhodnutia vo veci samej, to znamená vydania konečného rozhodnutia, v ktorých prípadoch nie je daný dôvod na obmedzenie prístupu k týmto rozhodnutiam. Samozrejme za podmienky, že tieto nebudú obsahovať osobné údaje chránené zákonom o ochrane osobných údajov.

66. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že žalobca požadoval informáciu - protokol, ktorým bolo ukončené konanie Sekcie kontroly a inšpekčnej služby. Podľa názoru kasačného súdu takýto protokol je možné považovať za čiastkový výsledok orgánu činného v trestnom konaní, to znamená, že v danom prípade nejde o rozhodnutie vo veci samej.

67. Senát kasačného súdu poukazuje na to, že v judikatúre slovenských súdov sa vyvinula právna koncepcia implicitného obmedzenia prístupu k informáciám, ktorú formulovali súdy vo svojich rozhodnutiach, napr. ide o uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 96/2010 zo dňa 09.03.2010, II. ÚS 514/2010 zo dňa 07.12.2010, ako aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, v ktorej súvislosti kasačný súd odkazuje na rozhodnutia tohto súdu napr. sp. zn. 3SŽi/29/2013 zo dňa 11.02.2014, 8SŽi/2/2010 zo dňa 09.12.2010, 6SŽi/8/2012 zo dňa 31.07.2013, 3SŽi/16/2014, 8SŽi/6/2016.

68. Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva v podstate totožný právny názor, že pre posúdenie sprístupnenia informácií povinnou osobou nie je možné zákon č. 211/2000 Z. z. aplikovať ako izolovaný právny predpis, ale je potrebné aj vyhodnotiť, či sa sprístupnením informácie neohrozí iný záujem štátu.

69. V tejto súvislosti kasačný súd upozorňuje najmä na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 3SŽi/16/2014, z ktorého vyplýva: „...Výsledky operatívno-pátracej činnosti môžu obsahovať informácie o formách práce kriminálnej polície a o vyšetrovaní a ich zverejnenie by mohlo mať vplyv na činnosť polície. V takomto prípade existuje potom legitímny záujem na odopretí poskytnutia informácií. Nie je vhodné, aby boli zverejnené informácie o činnosti orgánov činných v trestnom konaní, či iných pracovníkov Policajného zboru, a to aj v tých prípadoch, ak nebolo začaté trestné konanie, ak by tým boli ohrozené práva tretích osôb alebo schopnosť orgánov činných v trestnom konaní predchádzať trestnej činnosti, vyhľadávať alebo odhaľovať trestnú činnosť, stíhať trestné činy alebo zabezpečovať bezpečnosť Slovenskej republiky. Utajovanosť operatívno-pátracej činnosti má slúžiť aj na zamedzenie úniku informácií Policajného zboru Slovenskej republiky.“

70. Podľa ust. § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy veci vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konaní zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

71. Vzhľadom ku skutočnosti, že kasačný súd konštatoval dôvodnosť kasačnej sťažnosti podľa vyššie citovaného ustanovenia rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a tomuto vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu, vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 469 SSP).

72. O trovách konania rozhodne Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 175 ods. 1, 2 SSP samostatným uznesením.

73. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.